

“Be the change
that you want to see
in the world”
Gandhi

Gij, onnoembare
die wij toch maar ‘God’ noemen,
wij bidden U :

zegen ons met kracht:

dat wij elkaar dragen, verdragen,
ondersteunen, bemoedigen;

zegen ons met ontvankelijkheid:

dat wij ons
de diepgang in het leven eigen maken;

zegen ons met durf:

dat wij grenzen van angst overschrijden,
de ander als ander ontmoeten;

zegen ons met eerbied:

dat wij kunnen luisteren
naar de ernst van andere verhalen,
de zingevende grond uit de vreemde;

zegen ons met moed:

dat wij durven spreken, samenspreken,
vanuit een diep geborgen geloof;

zegen ons met geduld:

dat wij het ritme van elke jongere
die ons is toevertrouwd, eerbiedigen;

zegen ons met uw genade:

dat wij blijde getuigen kunnen zijn
van uw liefdevolle zorg
voor al wat bestaat.

Vdk

In gesprek met de **vreemde ander**

In zijn boekje met bovenstaande titel benadrukt Roger Burggraeve het spoor van de Joodse filosoof Emmanuel Levinas, hoe elke andere die ik thuis, op school, op mijn werk of op mijn weg en in de samenleving ontmoet, een vreemde andere blijft, hoe vertrouwd hij mij ook is. Maar juist in die ervaring van verschil komt de wezenlijke ontmoeting tot stand en worden vriendschap en liefde helder. “Echte dialoog berust met andere woorden niet op de wederkerigheid tussen twee gelijken, die op grond van een harmonieuze overeenstemming zichzelf in de ander terugvinden.

Authentiek gesprek berust op de asymmetrie van twee ongelijken, of liever van twee onherleidbare anderen, waarbij de ene spreekt en de andere anders antwoordt. In de termen van Levinas: door het woord van het gelaat word ik op mijn plaats gezet en in mijn zelfgenoegzaamheid in vraag gesteld. Ik word geroepen om mijn voorstellingen, beelden en visies van de ander los te laten, zodat er ruimte ontstaat om van de ander echt iets nieuws te leren” (op. cit. p. 18).

Ook jongeren
hebben ons gebed hard nodig,
net als wijzelf
in onze relaties met onze jongeren.

God en Vader,
wij bidden U ook voor onze jongeren.
Wij vragen U:
werk in hun harten,
in hun verstand
en behoed hen op al hun wegen.

En help (ons) volwassenen,
om te laten zien dat het geloof in U,
en het volgen van Jezus,
diepe levensvreugde geeft,
zin en samenhang.

Leer hen op een bijbelse manier
eigentijds tegendraads te zijn.

Wij bidden U:
geef jongeren zoals Samuel,
die in uw dienst staan en zeggen:
"Spreek, Heer, want uw knecht hoort".
Geef jongeren zoals Josia,
die U van kinds af aan willen zoeken.
Geef jongeren zoals Jeremia,
tegen wie U kunt zeggen:
"Zie, ik leg jou de woorden in de mond".
Geef jongeren zoals Daniël,
die standvastig blijven in een omgeving
die van U niet wil weten.
Geef jongeren zoals Timotheüs,
die de hun geschonken gave
in Uw dienst gebruiken.

Geef dat wij U de ruimte geven
om uw belofte
uit de profeet Joël waar te maken,
dat onze zonen en dochters
woorden van U zullen spreken
en dat jongeren een visie van U ontvangen
en in praktijk zullen brengen.

Amen.
naar Jan Minderhoud

Geloven doe je niet enkel op zondag
en is niet gereserveerd
voor bijzondere aangelegenheden.

Geloven moet ons hele doen en laten bepalen
en ons hele denken inspireren.

Geloof is goed voor elk moment
en voor elk aspect van het leven:
hoe we naar de wereld kijken,
hoe we onze medemensen zien,
hoe we in de wereld staan
en hoe we aankijken tegen het leven.

Je zou dus kunnen zeggen
dat christenen mensen zijn
voor alle seizoenen.

Als de lente geloven ze in het leven.
Christenen genieten van het leven
en dragen de boodschap uit
dat het leven zin heeft.

Als de zomer gunnen ze iedereen het licht.
Christenen zorgen niet alleen voor zichzelf
maar zien om naar hun naasten,
hun broeders en zusters.
Christenen zijn gelukkig
met het geluk van anderen.

Als de herfst brengen ze vruchten voort.
Christenen zetten zich in
voor de samenleving en goede werken.
Christenen hopen
dat door hun engagement en voorbeeld
de wereld beter wordt.

Als de winter maken ze het stil.
Christenen steunen niet
op hun eigen verdiensten
en hun eigen kracht en inzet.
Ze vertrouwen op God
en daarom maken ze het stil
voor gebed en bezinning.
Mark Van de Voorde